

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

TEMESKÖZI ISTVÁN

Szegény paraszt származású, első éves kora óta a legkiválóbb tanulmányi eredményt elért hallgatók közé tartozik. Tanulmányi és mozgalmi munkáját az alaposág és az elmélyülés jellemzi.

Április 4-re szakmájával kapcsolatos cikk lefordítását vállalta s ezt teljesítette.

BALOGH ANDRÁS

Elvtárs több mint 20 éve dolgozik az Egyetemenél.

Április 4-e tiszteletére felajánlotta, hogy a könyvtárba járó folyóiratokról új nyilvántartást készít; mely megkönnyíti a hallgatók irodalmi tájékozódását. Felajánlását teljesítette.

JUHÁSZ BÉLA

III. éves orvostanhallgató. Tanulmányi munkáját jelesen végzi. Tanulmányilag gyengébb társainak mindig készségesen segít. A népi együttes egyik legjobb tagja. Április 4-ére felajánlotta, hogy marxizmusból az ajánlott irodalmat feldolgozza. Felajánlását teljesítette.

Kultúrforradalmunk nagy erőssége Zeneművészeti Szakiskolánk

Az 1952—53-as iskolai tanév önként fordulója jelent zeneoktatásunk terén. Zeneoktatásunk reformterve gyökeresen megváltoztatta, egészségesege alapokra helyezte zeneiskolánk munkáját. Egész hálózatba jött létre országsszerte az új típusú zeneiskoláknak. A konzervatóriumokból zeneművészeti szakiskolák lettek. A reform értékében a szakiskolákról évről évre leváltak az alsó osztályok, melyeknek tanítása zeneiskolákban történik. A szakiskolák vizuot karvezető és alsófokú zene tanításra jelesítő szaktanárnéköpöző tanszakokkal gazdagodtak.

Pedagógiai Főiskola előadói látják el. Növendékeink szakkörökön mutatják be előrehaladásukat. Ez szak-körökön tanáraink értékelték az eredményeket és hiányosságokat, megbeszéltek a munka további folyamatait.

Közlöny Zoltán 70. születésnapja tiszteletére DISZ-szervezetünk közreműködésével hangverseny és szolfézsverseny rendeztünk. A verseny döntőjét Szónyi Erzsébet zeneművészeti főiskolai tanár elnököletével bonyolítottuk le. A növendékek teljesítménye a versenyszellem helyes irányát és emelkedő tanulmányi eredményét bizonyította.

A reformterv alapján indult meg a munka a szegedi Zeneművészeti Szakiskolában is. Az eddigi munka értékelése — a Népművelési Minisztérium Zeneoktatási Osztálya képviselőjének részvételével — ez év februárjában történt. Az értékelésen kibontakoztak a tanszaki eredményei és hiányosságai s egyúttal további munkánk távolabbi és közeli célkitűzéseit is megvitáztuk. A szakiskola mellett ebben az évben zenei gimnázium is indult. A szegedi Tömörkény gimnázium igazgatója és tanári kara végzi a munkát. A gimnáziumunk növendékeinek általános közismereti oktatását, Szakiskolánk hallgatóinak ideológiáj oktatását az Egyetem, — nevelésügyi órát pedig a

Intézetünk további munkatervében a zongora tanszaki által rendezendő Mozart-verseny, koncertszerű vizsgák és növendékhangversenyek állnak. A Magyar-Szovjet Barátság Hónapjának ünnepélyeiből kérte szakiskolánk is: egy tanári és két növendék hangversenyt adtunk, hogy ezzel is kifejezzük hálánkat a dicső szovjet nép iránt, hiszen segítségével építjük országunkat és veszünk részt a tartós béke védelmében. A szovjet nép segítségével küzdünk azokért a nemes célokért, melyekhez hasonló történelmünk során még nem álltak előtünk.

Báthory Sándor tanár.

A Felsőoktatási Szemle a mi folyóiratunk

Második évfolyamába lépett a Felsőoktatási Szemle, az Országos Felsőoktatási Tanács folyóirala.

Előttünk fekszik a folyóirat ez évi 1. és 2. száma. Az ízelés külső igen komoly és jó tartalma: taktar, Rovatbeosztása átgondolt, tervszerű és céludatos. Ahogy végig tekintjük, azonnal megragad bennünk a helyes törekvés, hogy minden egyes írás az egyetemünk és főiskolánk gyakorlati munkáját kívánja előmozdítani. A cikke világosak, egyértelműek, mestereképpen megfogalmazásúak; minden írása célrátörő, világos, közérthető.

A Felsőoktatási Szemle nek ott kell lennie minden tanszéknek, Sűrűn végké kezükbe a professzorok és a tanszékvezetők tagjai. Már eddig is szépségű szegedi vonatkozású írást találunk benne. Olvassuk és írjunk is bele. A Felsőoktatási Szemle a mi folyóiratunk. Fejlődő egyetemi életünk mérlege s egyben fejlesztője. Szeressük és használjuk fel munkánkban.

(s6.)

Egy dolgozó levele

Kedves Elvtársak!

Március 12. óta üdülök Mátrafüreden. Gyönyörű helyen vagyok, a 3. sz. SZOT üdülőben. Ellátás kifogástalan. Tisztaság mintaszere, a személyzet mind kedves — egyszerű való mind minden, szinte hihetetlen, hogy én ilyen mesés helyen pihenhetek! Nagyon, nagyon boldog vagyok, amit leírni nem lehet!

Csak most érzem igazán, hogy a népi demokráciában mennyire „legfőbb érték” az ember!

Köszönöm a leggyözegetlen Szovjetunió Vörös Hadseregének, hogy véres áldozatok árán kiharcolta nekünk, magyar dolgozóknak is a megbecsülést, a munkához és a pihenéshez való jogot. Köszönöm nagy pártunknak és annak vezetőjének, Rákosi elvtársnak, hogy a dolgozók százait részesíti pihenésben a Mátrában, Pécsen, Balatonon és még sok gyönyörű helyen.

Két hetes pihenés után azonnal elhatározással indulok vissza munkahelyemre, hogy még jobb munkát, odaeadóbb kitartással fogok harcolni hazánk és az egész világ békejéért!

Mátrafüred, 1953 március 24.

Kiss Mária.

A jó tanrend segíti a tanulmányi munkát

Szólni kellene néhanapján arról is, ami jó a Bölcsészkaron, hisz az olvasó helytelen képet nyer, ha csak hibákról olvas. Mert van jó is — ha kevesebb is, mint a rossz. Hogy csak egyet említsünk — a tanrend.

Végre sikerült a tanulmányi osztályunk olyan tanrendet összeállítani, melyet nem érhet gáncs. (Persze a károgoók, a mindenben rosszak keresők esetleg találhatnak benne.) Az órabosztás igen megfelelő, például az első évfolyam magyar szaknak nincsen délutáni órája az új tanrend szerint. Hogy ez mennyit ér, arról nem kell semmit sem meggyőzni. Hiszen a délutáni tanulás így zavartalanabb, nem repül el a nap a diákokban és az egyetem közti szakadaltan gyorsfutóversenyben.

De nemcsak az említett szakon vannak megelégedve a tanrenddel, — nem a többi szakon a többi évfolyamon is. A jó tanrend valóban segíti a tanulmányi munkát, mégpedig hathatósan. Ezért egyrészt köszönet jár érte a dékánnak, a tanulmányi osztálynak. Ezt a nem éppen könnyűnek nevezhető feladatot sikeres megoldása után arra kell törekedni, hogy a jövőben minden munka hasonló módon, vagy még — jobb legyen.

Sándor András bh.

MULT JELEN

NE FELEDKEZZÜNK MEG

Egyetemi hallgatók a szegényházban.

Számtalan polcot tölt meg a Városi Levéltárban az a sok irat, melyet a Horthy-rendszer tollnokai gyártottak az elnyomatás hosszú éveiben. Az elmulasztott képviselesei nem is gondolták akkor, hogy a néma akták valaha vádirattá lesznek és sorozatosan fogják feltárni gaztetteiket. Az egyik ilyen irat szerint a várostól kérte, hogy 20 székely hallgató ingyenes ellátást kapjon a szegényházban. A város azonban csak 6-ot vátal, hatnak pedig a térítési díj felét fizeti. Ugyanakkor a reprezentációs költségek, a polgármester és főispán személye körüli kiadások súlyos terhekre ragtak.

Nem egyedülálló jelenség volt ez abban az időben, ellenkezőleg a Horthy-rendszer kultúrpolitikájának általános gyakorlata ezt mutatta. Elméleti, erkölcsi magvát ennek a kultúrpolitikának maga gróf Klebelsberg Kumó, az akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter 1932-ben, egy doktorra avatás alkalmával mondott beszédében így fogalmazta meg: „A létért való küzdelemben két erő áll egymással szemben: a szelektív és protekciós. A szelektív közjogi elv, amely szerint az állam kiválasztja a legértékesebb egyéneket állami funkcióra. A protekciós a létért nehezen küzdő lények egyetlen érvényesítési eszköze.”

Vajon kik lehettek a legértékesebb egyének azok számára, akik egyetlen értéknek a pénzt, a korrupciót, a hasznot ismerték el? És kik lehettek a protekciósok? Mondjuk meg nyíltan: a földesurak, gyárosok, tőkésék hülye, degenerál, csemetgi.

A dolgozó ember gyermeke, ha bejutott az egyetemre, véres verekedésekkel küzdött a diplomáért. A „Szegedi Hír” 1941. decemberi száma így ír erről: „... mert nagyon nehéz ez az út. A hallgatók nagy százalékának tanulmányai mellett fenn is kell tartania magát, tanítani, vagy kézimunkázni kell, hogy a tanításához szükséges összeget előteremtse.”

Társadalombíróság a Főiskolán

A Főiskola Társadalombírósága a napokban tárgyalt két elsőéves történelem-énekezes szakos hallgató, Balázs Katalin és Tollas Magdolna fegyelmi ügyét. Nem érezték jól magukat az egyszerűbben öltözött és viselkedő szobatársaik között, lenéztek, kigúnyolták őket azért, mert azok nem maradoztak ki éjfélékig, egy óráig.

A tanulóhoz való viszonyukra fényt derít az, hogy egyik alkalommal szobatársainak Tollas Magdolna kijelentette: „hülyék vagytok, miért tanultok, látjátok, mi nem tanulunk, mégis megéjtük.”

Marxizmus órákon sorozatosan nem jegyzeteltek, beszélgettek. Szintén Tollas Magdolna jelentette ki, hogy „Megtanulom a marxizmust, de magamévá soha nem teszem”. Amikor népművelőjük felhívta a figyelmüket arra, hogy magatartásuk helytelen és próbájának főiskolához méltó magatartást tanúsítani, spiellinek és talpnyalónak neveztek a népművelő elvtársakat.

A DISZ alapszervezet vezetőjének figyelmeztetésére Tollas Magdolna kijelentette, hogy: „Nem számít, ha a DISZ-ből ki is zárják őket!”

Politikai beállítottságuk ellenséges voltára megdöbbentő bizonyították, hogy pártunk vezetőjéről ki minden percét a dolgozó nép, a mi életünk szebbé tételére szentelt. Minősíthetetlen kijelentést tettek. A sürgőn kapott hazai csomagokkal eltelt Balázs Katalinnak nem izlett

Szervezzük meg munkánkat

Az első félévben elég jó átlageredményt (4.29) értünk el I. éves biológusok. Ez jobb is lehetett volna, ha a folyamatos tanulást különösen az első negyedévben nem frázisként kezeljük. Leszűrve a tanulást, a második félévben sokkal fokozottabb mértékben próbáljuk megvalósítani a rendszeres tanulást. Az egyik vezető elvtárs kezdeményezésére új módon fogtunk hozzá a tanuláshoz.

Évfolyamunkon kb. hatan felajánlottuk, hogy a szabadidőnk-ről, különösen az esti órákról tanrendszerű beosztást készítsünk.

Ez meg is történt. Előre beütemez-

KÖSZÖNJÜK A SZOVJETUNIONNAK — KÖSZÖNJÜK PÁRTUNKNAK

267 magyar ifjú és leány utazott el a Szovjetunióba

A felszabadulás óta új élet kezdődött Hazánkban. Ennek az újnak sikeres megépítésében a Szovjetunió állandóan támogatott bennünket. Nemcsak a szabadságot hozta a magyar földre a szovjet katona, de ugyanakkor megtanított bennünket élni ezzel a szabadsággal. Megismertették velünk az új munkafilozófiát, a kommunista erkölcsöt, átadták gazdag tapasztalataikat. A Szovjetunió nemzetközi tekintélyt szerzett Magyarországnak. Ennek a segítségnek egyik kézzelfogható bizonyítéka, hogy csupán 1952-ben 267 magyar ifjú és leány utazott el a Szovjetunióba, hogy ott az egyetemeken és főiskolákon, mint elsőéves ösztöndíjas hallgatók tanuljanak.

Igy jutalmazza pártunk és államunk a legkiválóbbakat. Ez azonban a jutalmazásnak csak egyik eszköze volt. A párt és az állam szerető támogatását érezte a Szegedi Tudományegyetemnek az a 29 hallgatója, akik Rákosi-ösztöndíjat kaptak, vagy az a 2633 hallgató, ki az 1951/52. tanévben rendes ösztöndíjat kapott. A hallgatóknak kifizetett összeg az 1951/52. tanévben 1.108.100 forintot tett ki. Ezenkívül még 202 hallgató részesült üdültesben.

Ezek a számok ékes bizonyítékai annak az óriási különbségnek, mely a szocialista rendszert megkülönbözteti a kapitalista rendszertől.

Ifjúságunk előtt ma korlátlan lehetőségek állanak. Azonban ne feledjék azt, hogy ezért az új életért, az elért eredmények megtartásáért és fokozásáért keményen kell dolgozunk; szívós kitartó munkát kell végeznünk, különösen népünk ellenségeivel szemben.

A Szovjetunió és a párt iránti szeretet és hála legszebb megnyilvánulása lesz az az odaadó, telkes, fáradságot nem kímélő munka, melyet a közeljövő nagy eseményeinek, a Béke Világtanács budapesti ülésének és a választásoknak sikere érdekében mindannyiunknak kötelessége kifejtetni.

Nagy István

Főiskolánk ifjúsága a fegyelmező munkájával, az államvizsgákra és az évvégi vizsgákra való fokozottabb felkészüléssel választ a Balázs Katalinnak, Tollas Magdolnának, hogy nem túri sorai között népünk ellenségét s megfogadja. hogy pártunkhoz híű, szakmailag és ideológiailag jól felkészült neveltek lesznek.

Nagy István

Természetes ez nemcsak a kitűzött 1—2 hétre vonatkozik, hanem ha jó eredményt értünk el, meghosszabbítjuk és általánosítani akarjuk az egész évfolyamra.

Gulyás Sándor, I. ös. kém.